

Vi finder, at vi er nået så langt, som vi kan nå på nuværende tidspunkt, og vi finder derfor det forslag fra Enhedslisten overflødigt.

Det fjerde forslag er forslag til folketingsbeslutning om sikring og udvidelse af subsidiaritetsprincippet. Det indeholder to ting, dels et forslag om, at der skal være nogle områder, hvor EU ikke skal kunne foretage nogen form for beslutning, dels at det på de områder, hvor EU har kompetence, skal sikres, at EU-landene kan nedlægge veto mod de bestemmelser, der gennemføres.

Vi kan ikke støtte forslaget. Jeg har allerede i min kronik i Jyllands-Posten den 25. november sidste år beskrevet, at vi i Socialdemokratiet er af den opfattelse, at der bør ske en præcisering i Unionstraktaten af, hvilke områder der er rent nationale anliggender, hvilke områder der er rene fællesskabsanliggender, og hvilke områder der er fælles nationale og EU-anliggender.

Enhedslistens forslag her bringer ikke noget nyt; det bringer heller ikke nogen afklaring omkring den tankegang; og det bringer os ikke et skridt videre i en kompetencefordelingsdiskussion. Så der er intet nået her.

Dertil kommer så, at Enhedslisten ønsker en generel national vetoret, og her vil man ligesom ved det forrige forslag sikre en total blokering af, at noget som helst kan gennemføres i EU, hvis blot ét land nedlægger veto. Det vil være en genindførelse af de talløse handelshindringer og af de talløse stridigheder, og det vil være et kæmpetilbagekridt for den internationale vareudveksling og for det internationale samarbejde.

Vi kan fra Socialdemokratiets side under ingen omstændigheder støtte dette forslag.

Charlotte Antonsen (V):

Venstre er imod Enhedslistens forslag.

For det første mener vi, når det drejer sig om dansk rets forrang for EF-retten, at EU er et forpligtende samarbejde, som det er i dag, og derfor er man nødt til at være forpligtet af EF-beslutninger; vi ønsker ikke, at EU skal udvandes.

Vedrørende vetoretten i EU er det som sagt, og som der også står i forslaget, en aftale, man lavede i 1966. Den er urørt siden, og derfor er der ikke behov for ændringer.

Vedrørende åbenhed og offentlighed arbejder Venstre for, at vi skal have større åbenhed i EU og åbenhed omkring afstemningsresultaterne i Ministerrådet. Men vi ønsker ikke selvtægt, og det er jo det, forslaget lægger op til, nemlig at

Danmark bare skal offentliggøre de ting, som ikke i dag er accepteret som ting, der kan offentliggøres.

Endelig med hensyn til en sikring af en udvidelse af subsidiaritetsprincippet: Vi støtter subsidiaritetsprincippet, men vi er uenige med Enhedslisten i, at udenrigspolitik, sikkerhedspolitik, forsvarspolitik og økonomisk politik skal ind under subsidiaritetsprincippet. Det er for os at se netop de væsentligste samarbejdsområder i EU.

Kent Kirk (KF):

Heller ikke vi kan støtte beslutningsforslag nr. B 49, der på afgørende vis vil bryde med Romtraktaten. Vi er tværtimod tilhængere af, at der i EU er et fælles retsgrundlag.

Man kunne jo også have sagt i beslutningsforslaget: Fransk rets forrang for EF-ret. Det vil betyde, at mange danske virksomheder, som måske på en eller anden måde f.eks. er i konflikt på det franske marked, møder diskrimination el.lign., ikke vil kunne have nogen sikkerhed for, at de så får deres ret ved EF-Domstolen, fordi man ikke vil anerkende det ved de franske domstole. Så jeg mener klart, at det her vil nedbryde vores forsøg på at skabe fælles retsregler, så virksomheder og borgere ved, hvad de har at rette sig efter.

Vi kan heller ikke støtte beslutningsforslag nr. B 51, der jo afgørende vil ændre Romtraktaten. Andre talere har været inde på Luxembourgforliget, hvad man jo også er i bemærkningerne, men vi mener ikke, at beslutningsforslag nr. B 51 er en fremkommelig vej for dansk EU-politik.

Vedrørende beslutningsforslag nr. B 52 lægger man jo op til at tvinge den danske regering til at optræde illoyalt over for de øvrige EU-lande, idet den danske regering på selvstændigt initiativ skal offentliggøre ministerrådsreferater osv. osv. Vi ønsker ikke, at Danmark skal optræde illoyalt.

Beslutningsforslag nr. B 53 kan vi heller ikke støtte, for vi finder, at udenrigs- og sikkerhedspolitikken, den økonomiske politik, energipolitikken osv. er væsentlige områder for EU-samarbejdet, og derfor vil det være forkert at lægge et skel, hvor man siger: Jamen her gælder subsidiaritetsprincippet, her skal det lægges over til alene at være national kompetence.

Hvis man følger det beslutningsforslag fra Enhedslisten, vil der ikke være ret meget af EU-samarbejdet tilbage; men det er formentlig også formålet med det.